

Barraca de cal Xarau 2

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Serrat de Sant Silvestre - Can Bogunyà
Emplaçament Al costat de l'ermita de Sant Silvestre
Alçada: 202m

Coordenades:

Latitud: 41.36989
Longitud: 1.93161
UTM Est (X): 410650
UTM Nord (Y): 4580370

Classificació

Número de fitxa 08295-228
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Completament enderrocada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00500001
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud-est. La seva planta és circular i està completament enderrocada. Està situada a tocar de la capella preromànica de Sant Silvestre. La zona està pendent de restauració i, de moment, no hem volgut tocar cap pedra fins que hi hagi un pla d'actuació.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 11428) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV232).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

